

somhed er af saadan Art, at den kan faa Betydning for det her oprettede Institut.

P. Munch.

I Efteraaret har fhv. Rigsarkivar Kr. Erslev udsendt anden, meget lidt ændrede Udgave af *Historisk Teknik* fra 1911. Bogen repræsenterer et Stykke Universitetshistorie, fremgaaet som den er af de Øvelser i historisk Granskning, Professor Erslev holdt gennem en Menneskealder med de studerende, og som kom til at betyde en Revolution i de unge Historikeres Uddannelse. Forud laa Paludan-Müllers propaedeutiske Forelæsninger med kloge Bemærkninger, Resultater af et langt Forskerliv, men efter Form og Indhold ikke synderlig egnede til at hjælpe Begyndere. Professor Erslev steg ned til Studenterne, der knapt mærkede hans Overlegenhed, fordi han varsomt og klogt ledede deres Arbejde.

For de gamle Elever kan »Historisk Teknik« ikke blive en vanlig Bog; de staar ikke over for den som over for Bernheim eller Seignobos, Bauer eller Meister eller forskellige vidtstvævende Skrifter om Historie og historiske Problemer af nyere Datum; deres Tanker vil under Læsningen stadig springe tilbage til den Tid, da de stod i Lære paa Frue Plads, da de ikke blot lærte deres Haandværk og blev ført ind i den historiske Tradition, men gennem Arbejdet ganske stille voxede i Dømmekraft og almenmenneskelig Forstaaelse.

E. J.

Det er urimelig sjældent, at den fortjenstfulde virksomhed, som Selskabet til historiske Kildeskrifters Oversættelse udfolder, gøres til genstand for omtale i dette tidsskrift. De mange lødige oversættelser af den historiske litteraturs hovedværker har naturligvis deres største betydning i folkeoplysningens tjeneste, men ubestridelig yder de også ofte værdifuld støtte ved strengere videnskabelige studier. En særlig grund er der til at fremhæve selskabets sidste publikation, C. P. O. Christiansen: *Bernard af Clairvaux*, der ved en kyndig udvælgelse af et vidtløftigt og vanskelig tilgængeligt stof giver ligesom et kraftudtræk af den hellige Bernhards litterære produktion og af hans samtidiges skildringer af ham. Som overs. bemærker, er det vanskeligt at komme en middelalderlig skikkelse nærmere ind på livet, end det er forsøgt af hans tre første levnedstegnere, af hvilke den ene var hans jævnaldrende og nære ven, den anden — Godfred af Auxerre — igennem en årrække hans sekretær. — Som en introduktion til

studiet af middelalderlig klosterhistorie og åndshistorie er dette bind af stor værdi. Hertil bidrager ikke mindst oversætterens indledning, på hvis beskedne 35 sider der gives læseren en udmærket håndsækning til den vanskelige forståelse af middelalderlig religiøsitet, ligesom der tegnes et fængslende og i sine enkelte træk velmotiveret billede af den store prælat. Det er sjældent, at der ved slige indledninger ydes noget så betydeligt, som det her er tilfældet.

P. N.

Et godt Overblik over Saxo-Traditionen giver *Apoteker Sibbernens Saxobog* (1927), redigeret af C. Behrend, R. Paulli og Carl S. Petersen og bekostet af den Mand, efter hvem Bogen har Navn. Her er Fragmenterne af de middelalderlige Saxo-Manuscripter for første Gang reproducerede alle til Hobe, endvidere Gengivelser af Titelblade og Førstesider af de ældste Udgaver og af Vedels, Schousbølles og Grundtvigs Oversættelser, først og fremmest en klar og kyndig Vejledning af Overbibliotekar Carl S. Petersen, der fortæller, hvorledes de forskellige Generationer tog Arbejdet op med Saxos store Værk, omskrev, udgav og oversatte det, og hvorledes Bearbejdelser, Udgaver og Oversættelser kom til at bære Præg af den Tid, i hvilken de blev til. En Fortegnelse over Litteraturen om Saxo slutter Bogen.

Efter femten Aars Udgiverarbejde er det nu lykkedes Fru Dr. phil. Lis Jacobsen at afslutte sin Udgave af *Peder Palladius' Danske Skrifter* (udgivet for Universitetsjubilæets danske Samfund). Ved Fremkomsten af det første Hefte heraf blev der her i Tidsskriftet (8. R. III 205—206) af nuværende Overbibliotekar Carl S. Petersen gjort Rede for de Principper, som har været ledende for Udgivelsen, og der blev ved samme Lejlighed udtalt, at Udgaven »efter alt at dømme vilde blive meget fortrinlig«. Denne Formodning har fuldt ud vist sig at være rigtig. Der foreligger nu for første Gang en virkelig videnskabeligt tilfredsstillende Udgave af en Forfatter, der i vor Kirke- og Litteraturhistorie indtager en saa fremragende Plads, at Udgivelsen af hans Skrifter maatte anses for en Ærespligt for dansk Videnskab. Ganske vist kunde man have ønsket, at Udgaven ogsaa havde omfattet Palladius' latinske Skrifter, som i Samtiden gjorde hans Navn europæisk bekendt, men saavidt har »Danske Samfund« ikke ment at kunne strække sig.

Foruden den omhyggelige Tekstbehandling maa man i den